

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.

Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »

Za inozemstvo celo
leto lir 40.

Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.

Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 55

V Gorici, v petek 15. julija 1927

Leto X.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
že«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici, Ri-
va Piazzetta št. 18.

Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).

Telef. int. št. 368.

Neosnovani očitki.

Zadnjič smo na tem mestu opozorili na zmotno, s katero mnogi ne poučeni italijanski politiki preso- jajo naše manjšinsko vprašanje, ko nas primerjajo z beneškimi Slovenci. Danes se hočemo dotakniti druge temeljne napake, ki jo pri očit- vanju naših političnih in kulturnih teženj večkrat srečamo v italijan- ski javnosti. Časopisi, razni politiki in tudi mnogi oblastniki radi včasih naglašajo misel, da tvori slovensko razumništvo edino resnično oviro pri asimilaciji (raznaroditvi) slo- venskega ljudstva. Po njihovem mnenju, tako zatrjujejo z vso vne- mo, bi se bil slovenski narod že zli- z italijanskim narodom v duševno zajednico ali bi se bil tej zajednici vsaj že docela približal, če bi ne bilo »hujskaških« izobražencev, ki na- sprotujejo temu naravnemu razvo- ju, tej samo po sebi umevni spo- jitvi. Slovensko ljudstvo je dobro, voljno in želi, da bi se stopilo z ve- liko italijansko kulturo in prevzelo italijanski jezik in njegovo misel- nost; samo zagrizeni slovenski na- cionalisti so krivi, če se v sloven- skih množicah tu pa tam kaže od- por, tako pravijo.

Te trditve slone na napačnih predpostavkah, zato so tudi sklepi nepravilni. Naj opozorimo samo na dve glavni zmoti.

Naše ljudstvo je res dobro in mi- roljubno in hrepeni po mirnem so- žitju z drugorodnimi sodržavljeni. Tudi čim tesnejšemu prijateljskemu zbliznanju ni nasprotno in želi oplo- diti svojo kulturo z bogatimi za- kladi italijanske izobrazbe in omi- ke. Toda na nekaj ne smemo po- zabiti. Naše ljudstvo je, kakor smo že zadnjič poudarili, do svojih naj- globjih korenin prežeto od ljubezni do svoje narodne samobitnosti. Težki zgodovinski, kulturni in go- spodarski razvoj, katerega je pre- trpelo naše ljudstvo, nas je izklesal in zvaril v samostojno in samosvojo narodno edinico ter je vli- v vse naše žitje in bilje silno narodno za- vest. Ta narodna zavest gre iz roda v rod in se vsled našega stalnega napredovanja na vseh poljih člo- veškega udejstvovanja še vedno jači in krepi. Kdor hoče našemu ljudstvu vzeti to zavestno narodno prepričanje, ki temelji na božji po- stavi, katera daje vsem narodom enakopravnost in zapoveduje lju- bezen do staršev in vsega, kar je njim svetega, hodi po zgrešeni poti, ki ne vodi do cilja.

Druga napaka je v sodbi in ob- sodbi našega razumništva. Vse naše izobraženstvo, vsa naša inteligenca skoro brez izjeme je zrasla iz ljud- stva, je kri njegove krvi. Zibelka vseh naših vodilnih ljudi je tekla pod priprosto streho. Kakor je pri- prosto in skromno naše ljudstvo, tako je priprosto in skromno tudi naše razumništvo. Kakor se more naš kmet, naš obrtnik, naš delavec težko boriti za svoj pohlevni ob- stanek, tako tudi našemu intelligen- tu življenska pot ni posejana z ro- žicami in je neprestano delo navad- no njegov delež. Naše ljudstvo ceni in ljubi svoje izobražence kot svoje sinove, ki so se s svojo pridnostjo in brihtnostjo povzpeli nekoliko više, in naši naobraženci više z vsem srcem na svojem ljudstvu, ker vedo s kolikimi žrtvami in na- pori jih je to ljudstvo spravilo do

nekoliko boljšega kruha. Vez med obema je zato tesna, neporušna, njuna usoda neločljiva in pomenja propad ljudstva tudi pogubo inteli- gence. Zato je povsem izključeno, da bi slovensko razumništvo zapir- ralo svojemu narodu pot do boljše bodočnosti. Še več!

Slovenska inteligenca niti ni v stanju, da bi zavedla ljudstvo na pota, ki po njegovem mnenju niso pravilna. Vsak tak poskus bi se že- lostno razbil ob kremeniti značaj- nosti ogromne večine našega nara- da. Naj opozorimo samo na usodo »Nove dobe« in njene naslednice

Kaj se godi po svetu?

Zadnje tedne so se kljub običaj- nim poletnim počitnicam diploma- tov zgodile v visoki politiki važne reči. Romunija je imela državno- zbornske volitve. Njih posledica je ta, da je romunska vnanja politika zaplavala v druge vode. Na Bolgar- skem se pripravljajo tla za spo- razum z balkanskimi narodi. Iz So- fije se čim pogosteje čuje geslo: Balkan Balkancem. V zadnjih dneh je pa Chamberlain v Londonu označil smernice svoje zunanje po- litike.

Šest let romunske politike.

Sicer smo že naše bravece na krat- ko seznanili z izidom volitev v Ro- muniji, vendar moramo še enkrat razgrniti celotno sliko romunskega političnega položaja, če hočemo prav razumeti vlogo nove Romu- nije. Ko smo včasih pripovedovali o državi med Karpati in Črnim morjem, smo dejali, da je to drža- va, kjer vladajo le boljari. Romun- ski kmet, neuk in politično nezrel, pa je prisiljen gledati, kako velepo- sestnik veseljači v Bukarešti, vzhod- nem Parizu kot romunsko prestol- co nazivajo, on pa mora trdo de- lati ob sami »mamaligi« (polenti).

Politična nezrelost širših ljudskih plasti je tudi kriva nezdravih po- litičnih razmer. V Romuniji niso stranke vsidrane med ljudstvom. Moč posameznih strank je odvisna le od oseb, ki jih vodijo. Zato se ne smemo čuditi, če bo pri prihod- njih volitvah vržena ob tla ravno tista stranka, ki je imela po pre-

V Romuniji se tepejo štiri stran- ke. Liberalna stranka pod vod- stvom Bratianuja in sedanjega no- tranjega ministra Duce, je najmoč- nejša. Ta stranka zastopa bogate sloje. Malomeščane vodi general Avarescu. Ta mož, dosedanji dikta- tor Romunije vodi nacionalistično pobarvano Ljudsko stranko. Še najbolj iz ljudskih potreb je zrasla Kmečka stranka. Četrta še nekaj pomembna stranka je Sedmograška narodna stranka, ki se je pred voj- no borila za pravice romunske manjšine napram Madjarom. Je še par majhnih strank, ki pa nimajo nikoli odločilne besede.

Reči moramo, da Romunija do danes še ni imela prave narodne vlade. L. 1920. je liberalna stranka imela le 7 poslancev. Čim je pa postal njen vodja Bratianu ministrski predsednik, je dobila liberalna stranka večino. Liberalna Bratianu- jeva vlada je bla reakcionarna. Na Bolgarskem je podpirala krvavega

»Camicie Nere«, ki sta žalostno za- mrle, ker se jih ljudstvo ni hotelo oprijeti, kljub temu da so bili v ozadju znani in vplivni ljudje. In ali niso ostali brez pristašev odlični slovenski izobraženci, ko so brez volje širokih ljudskih plasti pre- okrenili smer svoje politike? Za vsakogar, ki hoče videti, mora biti jasno, da določuje smer vsega na- šega delovanja in udejstvovanja ljudstvo samo in samo kdor gre z njim, ima uspehe in pristaše.

Kadar se bodo v to poklicani krogi zavedli te globoke resnice, potem bodo prenehali očitki na na- slov slovenskega izobraženstva in bo napočil čas mirnega in plodnega sporazumnega dela.

Cankova, na Grškem je pa šla na roko monarhistom. Ko se je Bra- tianu umaknil, je zasedel njegovo mesto general Avarescu. Ljudska stranka s prej štirimi poslanci je kar na mah dobila tri četrtine sede- žev. Kakor povsod v politiki, tako jo je tudi v Romuniji vojaška sab- lja polomila. Avarescu je hotel po- stati to, kar Primo de Rivera na Španskem, Pangalos na Grškem ali Pilsudski na Poljskem. Ne le no- tranja politika, marveč tudi zuna- nja je vrgla Avarescuja. Mož je že zrasel čez glavo kralju. Ferdinand se pa ni dal ugnati od svojega mi- nistra v kozji rog.

Pričakovali so že državljanske vojne, ker je Avarescu izdal tajno povelje vsem divizijam, naj bodo pripravljene v polni bojni opremi za pohod na glavno mesto. To se je zvedelo in kralj je načelnika vlade odločno pozval, naj se umakne. A- varescu je spoznal, da je šel preda- leč in je zapustil vladno palačo no- vim ministrom pod vodstvom prin- ca Stirbeya.

Posledice volitev.

Nova vlada je že koj ob nastopu izjavila, da bo delala le do novih volitev. Tako se je tudi zgodilo. Pri volitvah je Bratianujeva struja dosegla ogromno večino. Pod Ava- rescujevim žezlom je imela le 15 poslancev, zdaj pa kar — 328. Ljud- ska stranka pa ni dobila niti enega poslanca, niti njen načelnik ni več izvoljen. Take so romunske volitve. Glasove dobi tisti, ki je pri krmilu.

Vendar pa kažejo zadnje volitve v Romuniji dvoje dobrih znakov. V častnem številu je izšla iz volitev Kmečka stranka. Dobila je sicer le 61 poslancev, a to število pomeni, da se kmečke plasti politično pre- bujajo. Ne pustijo se več voditi od boljarske gospode z reakcionarnimi nameni. Drugi znak je pa spremem- ba smeri v zunanji politiki. V tem oziru so osobito važne izjave no- vega zunanjega ministra Titulescu, prejšnjega poslanika v Londonu. Novi zunanji minister je po senat- skih volitvah, kjer je vlada tudi z ogromno večino zmagala, podal časninarjem svojo izjavo. Dejal je, da bo Romunija delala za svetovni mir. Poudaril je moč Malega spo- razuma. S tem poudarkom je Titu- lescu malce zmešal račun tistim ra- čunarjem, ki so se veselili, da bo Romunija Češko in Jugoslavijo pu- stila na cedilu. Romunski zunanji minister je tudi povedal, da bo go- jil ozke stike s Francozi in An-

gleži ter krvno posestrimo Italijo. Kaže se, da bo Bratianujeva vlada krenila po novih poteh. Prilagodila se bo nemara bolj ljudskim potre- bam kot se je l. 1922. in potem nje- na naslednica Avarescujeva vlada. Ko se bo Romunija otresla v no- tranjščini boljarstva in v zunanji politiki jerobstva zapadnih velesil, bo trden steber miru na Balkanu.

* * *

Ponsonby sprašuje.

V pondeljek dopoldne je bil v londonskem Westminsteru kaj vroč dan. Delavska stranka je po svojem govorniku Ponsonbyu stavila nekaj političnih vprašanj na zunanjeja ministra Chamberlaina. Poslanec Ponsonby je bil za časa delavske Macdonaldove vlade podtajnik v zunanjem ministrstvu. Zato se na politiko precej dobro razume. Ko se je Ponsonby dvignil, je nastala med poslanci tišina, ker so pričako- vali, da se bo iz vprašanj razvila pomembna zunanjepolitična debata.

Zunanji minister je poslušal biv- šega zunanjega podministra, ki je naglaševal, da mora zbornica vede- ti, kako se zadržati angleški Foreign Office (zunanji urad) napram ev- ropskemu položaju. Politično vre- me v Evropi delajo na treh koncih. Odvisno je od razmerja med Fran- cijo in Nemčijo, od odnošajev do Rusije in od homatij na Balkanu. Po Ponsonbyjevem mnenju jo je Anglija polomila na vseh treh kon- cih. Razkoračila se je na svojo ško- do pred Rusijo, gre na francoski lim mesto, da bi zahtevala takoj- šnjo izpraznitev Porenja in se na neki čuden način veže v balkanski politiki, namesto da bi šla balkan- skim državam na roko. Društvo na- rodov je potisnjeno v kot. Predenj pridejo le vprašanja manjšega po- mena, važne mednarodne reči pa se slej ko prej obravnavajo v zaprtih prostorih, za kulisami. Tako je Pon- sonby bral Chamberlainu levite in je predlagal, naj se v znak nezaupa- nja črta en funt šterling iz proraču- na zunanjega ministrstva.

Vprašanje je zdaj, ali je Delav- ska stranka res videla napake v Chamberlainovi zunanji politiki, ali je hotela le zunanjeja ministra iz- bezati iz luknje, da bi odkril svoje karte. No, to slednje se je že v majhni meri posrečilo.

Chamberlain odgovarja.

Spraševanje je zmeraj sitno za tistega, ki ga sprašujejo. Toda v parlamentu si mora pustiti dopasti take reči tudi angleški zunanji mi- nister. Malo duška je dal svojemu nezadovoljstvu s sarkastičnim od- govorom, da je Ponsonby podoben starim damam, ki se pa razjočejo, če ne morejo ničesar doseči. Nato je pa jel pripovedovati, da sedanja angleška politika ni nikaka tajna politika. Vse kar ukrene zunanje ministrstvo, je znano tudi poslan- cem. Sploh pa ne stremi zunanja politika Velike Britanije za čim dru- gim kot za splošnim mirom. — Čudno, da skoro vsi zunanji mini- stri rabijo točno isto frazo: kaj je res kaka nevarnost že tako blizu? — Chamberlain je tudi z vzvišenim glasom rekel, da je ugled Društva narodov večji kot kdajkoli poprej. Glede francosko-nemških odnoša- jev se minister ni prav točno izra- zil. Naznanil je tudi svoj bližnji obisk v Berlinu, ko je dejal: »An- glija ni prevzela napram Italiji ni-

kakih obveznosti, ki bi jih ne poznala tudi zbornica. Jaz ne razumem, čemu gledajo na moje prijateljske razgovore z Mussolinijem s takim nezaupanjem; in to ravno tisti, ki bi morda nič ne imeli pripomniti, če se bom razgovarjal, kar trdno upam, v Berlinu z nemškim ministrom.

Potem je povedal Chamberlain, da ne snuje nikakega protiruskega bloka. Vse države so glede priznanja Rusije popolnoma svobodne in Anglija jim ne dela v tem oziru nikake sile. Ob koncu je zunanji minister še izrazil upanje, da se bo srečilo spravi različne razorožitvene konference v pravi tiri ter da bo glavni cilj angleške politike vse spore poravnati.

Po tem govoru je bila od Ponsonbya predlagana nezaupnica z 222 proti 105 glasovom odklonjena.

Kaj pa je Chamberlain v svojem odgovoru bistvenega povedal? — Pravzaprav ni pokazal poti, katere ubira angleška zunanja politika. Vedno in vedno je le ponavljal, da dela za splošni mir. Iz teh izjav se spozna, da vodilni politiki mednarodne diplomacije prav dobro vedo, kako vsi ljudje brez izjeme, razen spekulantov seveda, preklinjajo vojno in vse kar je z njo zvezi. Zato visoka politika prav spretno zakriva karte, ki količkaj kažejo, da bo spet orožje govorilo.

Okno v svet.

Grška in Italija.

Grški zunanji minister Mihalakopoulos in finančni minister Kafandaris sta bila ta mesec na potu po Evropi. Vračajoč se iz Londona in Pariza sta se oglasila tudi v Rimu. Tu sta bila od vlade in Mussolinija slovesno sprejeta. Porazgovorili so se o trgovskih zadevah med obema državama. Nekateri atenski listi očitajo ministroma, zakaj sta šle na zadnje šla v Rim.

Jugoslovansko-bolgarsko zблиžanje.

O potovanju slovenskega vodje dr. Korošca v Sofijo se še vedno obilno piše. Ni dvoma, da je tisto potovanje imelo važno politično ozadje. Čujmo, kaj piše o njem uradni list »Prager Presse«: Koroščevo poslanstvo je imelo sicer popolnoma zasebni značaj, vendar pa to ne pomeni, da bi bilo brez pomena. Ravno nasprotno, zdaj je že znano, da je vodja Slovenske ljudske stranke, ki je osebni prijatelj kralja Aleksandra, podvzel svojo pot v Sofijo ne le s privoljenjem kralja Aleksandra, marveč na posebno priporočilo kralja, ki se zelo trudi za dobre odnose med Bolgarijo in Jugoslavijo. List poroča naprej, da je Koroščevo pot imela uspeha ter

da bo jugoslovanska zunanja politika šla za tem, da se zbliža z Bolgarijo.

Med Albanijo in Jugoslavijo.

Spor med Albanijo in Jugoslavijo, ki je par mesecev plašil Evropo, se je podel. Jugoslovanski konzuli so se vrnili na svoja mesta. Če na beg, albanski poslanik v Beogradu, pa se noče več vrniti na svoje mesto, ker pravi, da se je Ahmed beg Zogu s svojo politiko proti Jugoslaviji zaletel.

Konec vstaških bojev.

Te dni so končali vstaški boji v Maroku, ki so stali Francoze toliko denarja in krvi. Abd-el-Krimov brat se je podal. Odpeljali ga bodo v pregnanstvo. Ni pa še s tem rečeno, da ne bo znova zubelj zaplapolal. To je odvisno od tega, kako bodo Francozi deželo tlačili.

Nettunske pogodbe.

Jugoslovanski minister v Rimu Rakič je obiskal prvega ministra Mussolinija. Ob tej priliki je Mus-

solini, tako pravi beograjska »Politika«, izrazil željo, naj bi beograjska skupščina že pri prvem zasedanju odobrila nettunske konvencije. Potem šele bi bilo mogoče začeti medsebojna pogajanja o perečih vprašanjih.

Politika na Bledu.

Odkar se mudi jugoslovanski kralj na Bledu, se vse politično življenje odigrava v tem lepem kotu slovenske zemlje. Na Bledu so skoro vsi beograjski poslaniki in odločujoči politiki. Posebno dosti piše časopisje o Koroščevih obiskih pri kralju. Preteklo nedeljo je prišel na Bled tudi ministerski predsednik Vukičević. Imel je dolge razgovore z dr. Jem. Korošcem. Po razgovorih in avdijencah je podal dr. Korošec novinarjem izjavo: »Kakor sem rekel, naši odnosi z radikali so najpristržnejši in najtesnejši. Po volitvah smo integralni del vladne večine.« Te Koroščeve določne izjave seveda zelo pečejo njegove nasprotnike.

DNEVNE VESTI.

DIJAŠKI ZAVOD

»ALOJZIJEVIŠČE« V GORICI.

Odbor »Alojzijevišča« v Gorici sporoča, da bo v prihodnjem šolskem letu 1927.-28. sprejel v zavod proti plačilu:

1. učence, ki so z dobrim uspehom dovršili IV. razred ljudske šole in ki bi se želeli pripraviti za sprejemni izpit v I. razred katerekoli srednje šole z italijanskim učnim jezikom (gimnazije, realke, učiteljska in komplementarne šole). Tudi prihodnje šolsko leto bomo v ta namen otvorili v zavodu pripravnico, oziroma V. razred ljudske šole, v katerem se bodo še posebej gojili oni predmeti, ki pridejo v poštev pri ne lahkem sprejemnem izpitu. Eksternistov v notranjo pripravnico ne sprejemamo.

2. Sprejeli bomo tudi gotovo število vzornih lanskoletnih dijakov, ki bi radi obiskovali tukajšnje javne srednje šole.

Prošnji za sprejem v zavod je treba priložiti sledeče listine:

1. krstni list (kolkovan);
2. zadnje šolsko spričevalo;
3. spričevalo o cepljenju koz (na nekolkovanem papirju);
4. spričevalo dušnega pastirja o nravnem vedenju prosilca.

Bivši gojenci naj vložijo samo prošnjo brez priloge. Prošnje je treba poslati do 31. avgusta t. l. na naslov: Odbor »Alojzijevišča«, Gorizia, Via Ponte Isonzo 3.

Ustmena pojasnila daje Vodstvo zavoda vsak dan od 9.—11. dopoldne, izvzemši nedelje in praznike.

Osebnostne izkaznice.

Goriška prefektura je razposlala na podrejene urade okrožnico št. 1094, ki določuje o osebnih izkaznicah naslednje:

1. Odtis prstov na osebni izkaznici je prostovoljen za vse, tudi za nevarne in sumljive osebe. Upravitelji občinskega urada so pa dolžni nagovarjati stranke, da pristanejo prostovoljno na odtis prstov, ker je tak dokument bolj popoln.

2. Odtis prstov pri sumljivih in nevarnih ljudeh na podlagi čl. 3 zakona o javni varnosti se izvrši samo na onih dveh vzorcih izkaznice, ki ostaneta v arhivu občinskega urada in v arhivu kvesture.

3. Izkaznica, ki se izda nevarnim in sumljivim osebam na podlagi čl. 3. ne sme imeti nobenega posebnega znaka.

Goriški davčni urad premeščen.

Kakor doznavamo se te dni selita goriški okrajni davčni urad in davčno deželno nadzorništvo iz dosedanjih uradnih prostorov na goriškem tribunalu v ulici Capuccini v nove prostore na starem pokopališču in sicer v palačo v ulici Cavana, v kateri je tudi civilno tehnični urad. V novih prostorih začneta imenovana urada poslovati v soboto 16. t. m.

Smrt ogrskega primasa.

V ponedeljek zjutraj je umrl v Ostrogonu kardinal Czernoch, ogrski primas. Že pod Avstrijo je pokojni cerkveni knez igral tudi v politiki odločilno vlogo.

V znanje inozemskim potnikom.

Po členu 143. novega zakona o javni varnosti se morajo inozemci tekom treh dni po prihodu v kraj ljevinu Italijo prijaviti pri krajevem oblastvu javne varnosti in podpisati izjavo o bivanju.

Isto morajo inozemci storiti, ko spreminjajo svoje bivanje od občine do občine.

Inozemci, ki ne mislijo bivati več ko dva meseca v Italiji, so dolžni izpolniti samo prvo prijavo.

Za hišne gospodarje.

Hišni najemniki v Turinu so vložili pri sodišču nič manj ko 11.300 pritožb zastran visoke najemnine.

Srednje šole v Tolminu in Idriji.

Goriški pokrajinski fašistovski tajnik je dobil v Rimu zagotovilo, da bo s prihodnjim šolskim letom otvorjen v Tolminu poleg že obstoječe gimnazije še licej (t. j. zadnja tri leta gimnazije). V bodočnosti se bo pa v Idriji znova otvorila realka.

Vojna odškodnina.

Do junija letošnjega leta je vlada izplačala okoli 150 milijonov lir za vojno odškodnino. Ta svota se je porazdelila med 34.390 vojnih oškodovancev po naših krajih. Da imamo na novo pozidane cerkve in šolska ter občinska poslopja, zato je treba vlado pohvaliti.

Čudno vreme.

Letošnji julij je povsod bolj muhast kot april. Pri nas se vročina še nekam stalno drži. Kmet že tarna nad sušo. In res se jo je že bati. Če pa zastre nebo kak oblak, se vlije dež, da tudi nič ne koristi. Tako visoke temperature kot te dni še ni toplomer kazal.

Od raznih strani pa prihajajo poročila o močnih nevihtah in poplavih. Zadnjič se je bralo o strašni nesreči na Šaškem, ki je povzročila 20 milijonov škode in odnesla hiše ter ljudi. V severni Franciji so imeli začetkom tega tedna tudi toliko moče, da so reke prestopile bregove. V Parizu niso več mogli požiralniki odvajati vode, ki stoji po nekaterih mestnih delih do pol metra visoko. V Londonu je podobno. Enake vesti prihajajo iz nekaterih ruskih gubernij. Bog obvari naše kraje pred čem hujšim.

Avtomobilska nesreča.

V ponedeljek je šofer Tušar Gabrijel vozil s tovornim avtom tvrdeke Jamšek iz Cerkna blago proti Reki. Na avtu je bil tudi težak Čad. Med Reko in Želinjem se je pri priklopnem vozu nekaj zlomilo, šofer ni več mogel krmariti in vse skupaj je zbobnelo v strugo Idrije. Šofer je močno ranjen. Delavec je je pa še po ceni skupil.

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

»Ali je on poznal prejšnje življenje vašega sina?«

»Ne. Ravno z ozirom na njegovo službo sem bila tako previdna, da sem mu javila kot vsem našim prijateljem, sinov odhod in smrt. Kaj pa je mojega sina gnalo v smrt, to sem mu povedala. Ko sem mu povedala o mojih odkritjih, je planil od veselja kvišku. Tedaj sem opazila, da se njegov srd proti Daubrecqu ni podel. Pogovarjala sva se več časa in sem zvedela, da je tisti seznam spisan na košček prav finega papirja, ki je zvit v kroglico, tako da se da prav lahko hraniti na majhnem prostoru. Zanj in zame ni zdaj več bilo dvoma. Poznala sva skrivališče in sva se domenila, da bo vsak zase preiskoval. Bila sva pa vedno v tajnih pismenih stikih. Predstavila sem ga Klementini, Daubrecquovi vratarici, ki mi je popolnoma vdana in policija je večkrat naredila hišno preiskavo.

Tedaj, pred desetimi meseci, se je tudi Gilbert spet pojavil. Mati nikdar ne neha ljubiti svojega otroka. Pa tudi Gilbert je tako ljubezniv ... Saj ga poznate. Jokal je, poljubljal mojega malega Jacquesa, svojega brata ... Odpustila sem mu.«

Tiho je nadaljevala s pogledom vprtim v tla:

»Moj ubogi otrok ... jaz ... jaz sem ga pognala v nesrečo. V nekem oziru se je pa poboljšal, moralno se je dvignil in zato se ima zahvaliti vam. Dosti mi je pripovedoval o vas, ima vas namreč zelo rad.«

»In potem?« vpraša Lupin.

»Potem sem ga pogosto videla. Obiskoval me je skrivaj ali pa jaz njega. Tako je prišlo, da sem mu vso našo zgodbo povedala. Brž je bil za to navdušen. Tudi on se je hotel maščevati za očeta. Njegova prva misel je bila, da bi se z vami domenili.«

»Potem naj bi se mi pa zaupali!«

»Tudi jaz sem bila tega mnenja. Na žalost pa je podlegel moj ubogi Gilbert — saj veste, kako je šibak

— vplivu enega njegovih tovarišev.«

»Menite Vaucheraya?«

»Da, Vaucheray je omahljiv značaj, zagrenjen, častihlepen človek in vsa naša nesreča izvira iz tega, da je bil Gilbert tako neumen, da ga je vprašal za svet. Vaucheray je skušal prepričati njega in mene, da bi bilo bolje, če sami gremo na delo. On je vse izvohal in je dal navodila za vlom v Enghien. Sprejela sem torej povabilo, da sem z Daubrecquom šla v gledališče. Med tem se je vlom izvršil. Ko sem se proti polnoči vrnila domov, sem zvedela, da se je podjetje ponesrečilo, da je Leonard umorjen in moj sin zaprt. Brž sem slutila kaj bo prišlo. Daubrecquova strašna preokoba se je uresničila, zdaj pride porota, potem smrtna obsodba. Vse to pa po moji krivdi, lastna mati je otroka pahnila v prepad.«

Klarisa je vila roke in groznica jo je tresla po vsem telesu. Kakšne bolečine se dajo primerjati srčnim bolečinam matere, ki je v strahu za življenje svojega otroka! Ves njen reče Lupin:

»Rešili ga bomo. Moram pa poznati vse podrobnosti. Prosim, nadaljujte. Kako ste še isti večer zvedeli, kaj se je zgodilo v Enghien?«

Ona se je premagala in odgovorila, čeprav so ji mišice na obrazu še drgetale:

»Po dveh naših pomagačih, oziroma po dveh Vaucherayevih pomagačih, ki sta mi bila popolnoma vdana, in ki ju je izbral za veslarja.«

»Ta dva zunaj, Grogard in Le Ballu?«

»Da. Pri vašem povratku iz vile, ko ste bežali čez jezero in planili v avto, ste jim nekaj zavpili. Popolnoma zmedena sta pribežala k meni in mi sporočila strašno vest. Gilbert v ječi! Oh, kako strašna noč je to bila! Kaj storiti? Vas poiskati? Naravno, in vas prositi pomoči. Toda kje naj vas najdemo? Tedaj sta se Grogard in Le Ballu prisiljena odločila, da mi razodeneta, kakšen cilj je Vaucheray imel pri vladu.«

»Mene se iznebiti, ne res?« se je zasmel Lupin.

(Dalje).

Sprejem v vojaške zavode.

Za šolsko leto 1927-28. sprejme vojaški zavod v Rimu 75 gojencev in oni v Neaplju 80. Začetek tečaja je 1. oktobra. Natančnejša navodila so pisana v Vojnem listu št. 25 od 1927.

Potres v sv. deželi.

V pondeljek in torek je obiskal hud potres Palestino in Transjordanijo. Baje je 500 ljudi mrtvih in na tisoče ranjenih. Poškodovana je močno tudi cerkev božjega groba.

Kvara Žugon.

Maršal Foch hude reči prorokuje. Ko so ga na londonski univerzi naredili za častnega doktorja, je imel predavanje, kjer je dejal, da bo v 15 do 20 letih izbruhnila nova svetovna vojna. Bo še hujša kot dosedanja. Vojskovali se bodo vsi narodi in tudi ženske.

Maršala Focha so zastran njegovih izjav brž zgrabili za besedo nekateri pariški listi. Pravijo, čemu enkrat blebeče o vojni, drugič pa o Locarnu. List »Quotidien« zahteva, naj stavijo poslanci v zbornici interpelacijo zaradi Fochovih izjav.

Gozdovi gore.

Velikanska suša je povzročila, da so v Bosni začeli goreti velikanski gozdovi. Požar se silno širi. Škode je že dozdej 200 milijonov dinarjev.

Boljševiški okovi.

Po celi sovjetski Rusiji love ljudi, ki so nasprotni komunizmu. V zadnjem tednu so samo v mestu Minsku zaprli 2000 oseb, ki so osumljene protiboljševizma.

»Kisle kumare«.

Ko časniki v vročih poletnih meseci nimajo kaj poročati in se jim tudi preveč ne zljubi, pravimo, da je napočil čas »kislh kumar«. V listih boste tedaj brali razne »debele«. Dunajski listi n. pr. pišejo, da romunski kralj Ferdinand ne prestando umira in spet ozdravi. To večno umiranje je pa le navidezno. V resnici je kralj Ferdinand že zdavnaj umrl. Toda smrti ne objavi, ker se boje nemirov v deželi. Truplo pa hranijo v kraljevem letovišču Scrobiste v sobi, kjer je temperatura tako nizka, da truplo ne razpade in zgleda kot živo. Mrtvec sprejema na stolu sede tudi avdijence. Seveda on nič ne spregovori in niti trenje ne z očesom, ker vse to opravijo zanj okoli stoječi tajniki.

Novomašnikom v pozdrav.

Skoro vsi deli naše male, ljubljene domačije bodo prihodno in naslednje nedelje slavili pomembna slavlja. Praznovali bodo izredno slovesnost prve sv. maše na Bovškem, na Kanalskem, v Brdih, na Vipavskem, na Krasu in na Tržaškem. Šestorica mladih mož bo stopila pred žrtvenik Gospodov in mu bo slovesno darovala svojo prvo daritev. Z iskreno radostjo v srcu bo vse prebivalstvo spremljalo mlade svečenike božje na njihovi novi poti in vse želje se bodo zlele v požarno prošnjo: Blagoslovi Vsemogočni svojega maziljenca, da bo njegovo sveto delo plodno in srečno!

Po župnijah, kjer bodo novi duhovniki darovali prvo sv. mašo, se že vršijo živahne priprave za slavlje. Fantje bodo postavili slavoloke, dekleta pletejo vence, pevski zbori se vežbajo. In res, vasi, ki so dale duhovnika, se lahko radujejo in smejo biti ponosni! Posebno veselje pa navdaja družine novomašnikov, ki vidijo po tolikih letih skrbi in truda stopati sina svoje krvi h oltarju Gospodovemu, da zapoje iz globočin srca slavo Bogu na višavah in vsem ljudem, ki so blage volje!

Prvo sv. mašo bodo peli v nedeljo 17. julija častiti gospodje: Daro Goljevšček na Marijinem Celju; Albin Martinčič v Gorenjem Cerov-

vem; Anton Žagar v Čezsoči. V nedeljo 24. julija pa Alojzij Gulič v Tomaju, Miroslav Zorn v Prvačini in Karel Cesar v Trstu. Novomašnike naj spremljajo na novi poti naše molitve in voščila! Njim v čast prinašamo prelepo novomašnikovo molitev, ki jo je zložil Silvin Sardenko.

GOSPOD, TI JASNO VEŠ...

Gospod, Ti veš, da sem Te ljubil, odkar se v mojo je mladost razlila prvokrat čez ustne imena Tvojega sladkost.

In ko so rastla leta moja in pot in cilj iskala svoj, Ti milostno si me poklical: — Mladenič, hodi za menoj!

Gospod, Ti veš, da sem Te ljubil, poslušal rad sem božji klic; in glava moja ni se stresla pred vencem trnjevih bodic; nikoli ni mi ran slabotnih utrudil sladki jarem Tvoj, in pod bremenom Tvojim lahkim uklonil ni se tilnik moj.

Gospod, Ti veš, da še Te ljubim, in ko bi vstali časi kdaj, da bi venela ta ljubezen, naj rajši vsahnem vekomaj! ...

Le daj mi palico pastirsko in z njo pastirski blagoslov, Ti mene vodi — jaz pa k Tebi ovčice vodil bom domov!

Gospodarstvo.**Rok za obvezno ureditev gnojišč podaljšan.**

Zakonski odlok št. 1605, objavljen v uradnem listu od 24. septembra 1926., ki določa čas in način obvezne ureditve gnojišč, je naletel na mnogo ugovorov od vseh strani. Sedaj je ta odlok v precej spremenjeni obliki sprejet od poslanske zbornice. V uradnem listu sicer še ni izšel, vendar pa njegova vsebina najbrže ne bo več spremenjena, zato ga priobčujemo v glavnih točkah v ravnanje našim posestnikom.

Člen 1. Prefekt vsake pokrajine določi s posebnim odlokom najmanjšo razsežnost, ki jo mora imeti gnojišče na vsako glavo odrasle živine, upoštevajoč mnenje ravnatelja Kmetijskega urada in sicer z ozirom na lego kraja, dobo paše itd.

Člen 2. V treh letih po razglasitvi prefektovega dekreta morajo narediti vsi kmetje, ki imajo več kot dve glavi odrasle goveje živine ali konj (drobnica in mlada živina se ne računa) nepropustno, zidano ali betonirano gnojišče.

Člen 3. Gnojišča ni treba delati pri planinskih stajah, dalje v krajih, ki imajo nepropustno zemljo. Kjer se že nahaja gnoj v nepropustni jami, ni potreba delati jame za gnojnico (greznice).

Kaj je novega na deželi?**Vogersko.**

V zadnji številki »Gor. Straže« smo poročali o vrtni veselici, katero priredi tukajšnje prosvetno društvo »Pomlad«. Pomotoma smo pa pozabili povedati, da se bo vršila veselica v nedeljo dne 17. t. m. ob 4. uri popoldne. Na vspredu je poleg zelo šaljive burke v treh dejanjih: »Davek na samce«, več pevskih točk, ki jih bodo izvajali razni pevski zbori. »Jutro« in »Vetrček po zraku gre«, poje mešani zbor iz Vogrskega. »Ban Lucipeter«, poje moški zbor iz Šempasa. »Kresovale tri devojke«, poje mešani zbor iz Št. Petra. »Razbita čaša«, poje moški zbor iz Dornberga. Med omori svira tamburaški oddelek iz Šempasa. Pridite v nedeljo na prijazno Vogersko, kjer boste preživeli par veselih uric!

Levpa.

Travo smo pokosili in potem je prišel čas žetve, ki je bila pa žalostna. V soboto 25. m. m. je divjala pri-

Člen 4. Kdor bi v predpisanem času ne naredil gnojišča in greznice, bo kaznovan z globo od 200 do 500 lir. Razen tega ne bo mogel prejeti nobenih državnih podpor niti posojil, dokler ne bo zadostil svoji dolžnosti.

Člen 6. Kjer se nahajajo hlevi v gosto naseljenih mestnih okrajih, bodo preskrbele občine s posebnimi pravilniki za najbolj gospodarno umestitev in ohranitev gnoja.

Člen 7. Prestopke proti odloku o obvezni ureditvi gnojišč bo ugotavljalo potom zapisnika osebje kmetijskih uradov, dalje okr. živinozdravniki in občinski slugi. Osem desetih kazni pripade državi, dve pa tistemu, ki ugotovi prestopke.

Člen 8. Zavodi, ki dajejo agrarni kredit, so pooblašteni dovoljevati posojila za izvrševanje tega odloka in sicer z 10-letno amortizacijo v obrokih.

Opomba: »Istituto di Credito« pri goriškem »Montu« je že pooblaščen sprejemati prošnje za kredite v svrhu naprave nepropustnih gnojišč. Podrobnosti najdejo čitatelji v julijski številki »Gospodarskega lista«.

Pouk v cepljenju.

V sredo 20. julija se bo vršil v deželni drevnici na Tržaški cesti praktični pouk v cepljenju sadnih dreves in trt. Kmetovalci lahko tudi sami poskušajo. Obrezovalni nož naj prinesejo s seboj.

Javno obrezovanje breskev.

V nedeljo 17. julija bo sadjerski oddelek potovalne kmetijske šole v Gorici priredil javni pouk v obrezovanju breskev. Obrezovalo se bo na zemljišču g. Štekarja št. 125, v Števerjanu, na Valerišču. Pouka se lahko vsakdo vdeleži. Ob enem se bo lahko prepričal o izvršnem uspehu lansko leto vsajenih dreves.

Tržne cene

dne 14. julija 1927.

Česnik kg L 0.90—1.20; sveže zelje L 0.80—1; repa L 0.80—1; korenje L 0.80—1; čebula L 0.80—1; pesa L 0.40—0.60; navaden fižol L 1.80; fižol koks L 2.40; salata L 0.40 do 0.60; jajčniki (melanzane) L 1.80 do 2; krompir L 0.60—0.70; paradižniki L 0.80—1.10; sveži grah L 1.60 do 1.80; peteršilj L 0.80—0.90; radič L 0.80—2.50; špinata L 0.80—1; fižol v stročju L 1—1.40; vrzote L 0.80 do 0.90; bučice L 0.40—0.60; fige L 0.80—1.90; smukvice L 5—6; limoni kos L 0.15—0.20; jabolka kg L 1.20—1.40; hruške L 1.10—2.10; breskve L 2.60—5.20; slive L 0.80 do 1.80; sveže maslo L 15—16; presno maslo L 18—20; mleko liter L 1 do 1.20; trčan med L 10; sladka smetana L 12; jajca L 0.50—0.55.

nas huda nevihta s točo debelo ko drobni orehi. Začela je okrog pol šestih in je trajala približno pol ure. Turšica, krompir, ki je bil ravno v lepem cvetju, sadje, vinska trta, vse je ležalo razkleščeno in uničeno. Zlasti Seniški breg trpi obilo škode na svojih pridelkih. Ubogi kmet se trudi vse leto: seje, okopa v potu svojega obraza na pekočem solncu, da skromno preživi svojo družino, pa pride nepričakovano šiba božja — toča, ki v pol uri uniči trud celega leta. Nadejamo se, da nam bo vlada priskočila na pomoč in nam vsaj davke primerno znižala. Če ne, se nam obeta zelo črna bodočnost. Pa drugič še kaj!

Vipava.

Naše »Gasilno društvo« obhaja letos 45 letnico svojega obstanka, katero hoče 14. avgusta slovesno praznovati. To spominsko slavlje bo združeno z razvitjem društvene zastave in cvetličnim dnevom v korist društva. Spored slavlja bo sledeči:

Ob 5. uri zjutraj budnica po trgu. Od 8. do 9. ure sprejem došlih gasilnih društev. Ob 9¼ blagoslovljenje društvene zastave in nato ob 10. uri sv. maša v farni cerkvi. Po sv. maši nastop na glavnem trgu. Ob 11½ skupno posvetovanje gasilnih društev v Gas. domu. Ob 12. kosilo. Ob 2 uri vaja Gas. društva, potem prosta zabava. Proti večeru ob 7½ alarm: gašenje stavbe v ognju na vojaškem vežbališču. Gasilno društvo vabi vsa bratska društva, naj se udeležijo te slavnosti, ker se bo nudila lepa zabava v ladni dolini in na lepem solnčnatem vrtu Pod skal'co. (Priobčujemo zgornje sporočilo, ker visoko cenimo požrtvovalno in človekoljubno delo naših Gasilnih društev. Zakaj pa morajo ravno Gasilna društva, v katerih so navadno zbrani naši najboljši možje in fantje, kronati in zaključiti svoje prireditve z bedastim plesom, tega ne moremo razumeti. Kakor smo vedno radevolje na razpolago, če je treba pomagati naši prekoristni in v resnici tudi potrebni gasilski organizaciji, tako ne moremo molčati, ako vidimo, da ta organizacija proti vsem ponovnim in odločnim svarilom naše celokupne javnosti mami naše ljudstvo s prirejanjem kvarljivih plesov. Povsod in za vse, brez ozira na stranko in narodnost, mora veljati načelo: ples zavaja k zapravljanju in moralno škoduje našemu ljudstvu, zato se moramo proti tej razvadi brezobzirno boriti. Naš boj mora veljati vsem plesom brez razlike, tudi vsem »kulturnim«, »domoljubnim« in »dobrodelnim« plesom. Zlo je zlo, pod kakšno krinko prihaja, je vseeno! Opomba uredništva.)

Idrija pri Bači.

(Izjava.) Ker naju gotove osebe napadajo na prav grd način radi dopisa v »G. S.« z dne 6. t. m., ki je pa resničen po svoji vsebini, izjavljava tem potom, da mi dva nisva pisala dotičnega dopisa in tudi prosiva cenj. uredništvo, naj nama blagovoli to potrditi. (Potrjujemo. Uredništvo.)

K najini izjavi dostavljava še to: Dotičnim puncam, ki so javno vpile nad nama, da je nama žal, ker nimava koles, da bi se še midva vozila v času »popoldanskega blagoslova«, ter da sva midva pisala dotični dopis, svetujeva, naj vzamejo v roke knjigo o lepem vedenju ter se naj prepričajo, da je to neolikano, ako tega še ne vedo. Bolje bo, če čitajo to knjigo kot pa da se z moškim dvokolesom vozijo po vasi celo božjo nedeljo.

Tudi drugim dostojnejšim osebam priporočava, da naj se preje prepričajo, kdo je pisal, oziroma ali je pisala dotična oseba, katero dolže.

Maver Venko, Kačer Luka.

Idrija.

V sredo 13. t. m. nas je zapustil g. Ivan Pogačnik, ki je v našem mestu 26 let vestno in točno opravljal službo organista. Pred par leti je bil upokojen, a ker je rudnik službo organista vkinil, je še do zadnjega delal na koru in pri zboru kakor prej. Na dan sv. Ahacija se je ves cerkveni zbor z njim fotografiral, da je vzel s seboj sliko svojih 52 pevskih moči.

V sredo mu je še ves zbor ob šestih pel in on je zbral svoje najlepše pesmi, da se je v cerkvi poslovil od njega. Hudo je bilo slovo. Marsikatero oko je zarosilo, ko je seglo v roko osebi, s katero smo delali dolgih 26 let, tolikrat pri skušnji, tolikrat pri nastopu. Želimo g. Pogačniku v rojstnem kraju zdravja do skrajne mere človeške starosti in počitka, saj on do sedaj ni poznal počitka. Telesno smo sicer ločeni, a duševna vez nas bo vezala, dokler smo na tem svetu.

Dornberg.

Če mi fantje po vročih poletnih dnevih zapojemo v svojem mladostnem veselju ob mesečinem svitu na vasi našo popevko »Luna sije, kladvo bije«, nas mora pošteni in nepokvarjen človek, naj si bo katerkoli narodnosti, z užitek poslušati. Saj se tako lepo sklada lepa pesem, melodija, lunin svit in po vročem poletnem dnevu večerni hlad, ki objemlje človeka s pravo ljubeznijo. Povsem drugega mnenja pa je bil v nedeljo domač fant (če ga smemo imenovati s tem častnim imenom) Šinigoj Andrej, 23 let star, brezposeln kovač. Nasilno je zahteval od gruče fantov v laškem jeziku, da morajo peti italijansko in ne slovensko. Skliceval se je, da on ukaže, ker da je fašist. Njegove vemu razgrajanju in vpitju je moral napraviti konec šele občinski redar, proti kateremu se je Šinigoj tudi grdo obnašal. Kdo je Šinigoj? Po sprejemu k vojakom se je radi boljše vojaške plače javil v Tripolis. Ko je prišel nekoč na dopust, je ubežal, da se izogne vojaščini, čez mejo. Zato so ga smatrala oblastva za dezerterja in ga iskala. Jugoslovanska oblastva so ga kot tujca brez izkazil oddala spet italijanskim oblastvom. Zopet je romal v Tripolis, a sedaj k posebni bataljonu Gaeta, ki se smatra za nekako kazensko postojanko za hujše prestopke vojakov. Njegovo moralno spričevalo je pod ničlo — domačini se ga ogibljejo. Vsa čast fantje, da se nismo spustili v protidejanja in samo mirno prenesli iz zivanja. *Fant.*

Rihemberk.

Dne 31. t. m. priredi naše prosvetno društvo pevski koncert v Biljah v dvorani g. Sollerja. Toliko v znanje bratskim društvom in ljubiteljem glasbe. Vse drugo bo pravočasno javljeno.

Življenje Štefana Radića.

(Konec.)

V Londonu mi je bil dodan za ves čas mojega bivanja tamkaj neki nenavaden čuvaj po imenu Mason. Dodan mi je bil, tako je bilo rečeno, v mojo osebno varnost kot poseben zaupnik državne policije, ki je bila uvedena za časa vojne, a so jo radi boljše varnosti obdržali še naprej. Ta Mason mi je bil dodeljen, kakor sem izvedel malo pred svojim odhodom, deloma radi moje osebne varnosti, deloma pa radi kontrole vsega mojega dela. On me je spremljal vsepovsod in je dal na svojem stroju natipkati vsa moja predavanja in vso mojo korespondenco, v kolikor ni bila hrvatska. V preiskovalnem zaporu sem pozneje zvedel, da je bil ravno ta Mason tudi zaupnik beograjske vlade, seveda za dober denar, in da je bil on tudi vodja nekega zasebnega detektivskega urada, po katerem je nadzoroval vsak moj korak in vsako mojo kretnjo v Londonu.

Ko sem zaprosil pri jugoslovanskem poslanstvu za potno dovoljenje za povratek, je bila moja prošnja odbita, in sicer pod pretezo, da se ne more z gotovostjo ugotoviti moja istovetnost. Nato sem s pomočjo svojih prijateljev dobil potni list »Lige narodov« in vse potrebne vizume ter sem ravno na božič 1923. dospel na Dunaj.

Na Dunaj sem šel zato, da sem bil bližje domovini in da sem lahko uspešneje deloval na osnovanju opozicijskega bloka. Da bi dosegel uspeh, sem določil, da naj gredo hrvatski poslanci v Beograd in tam storijo vse potrebne korake, da se ustvari ustavna parlamentarna večina za pozitivno delo v skupščini. Ko je bilo to ravno pripravljeno, je bila dne 26. maja 1924. skupščina odgodena z naznanilom,

da se zopet sestane 20. okt. Ker je bilo tedaj pred menoj 5 mesecev državnozborskih počitnic in ker sem že takrat računal z nezakonitostjo in nasiljem tedanje Pašičeve vlade, sem se odločil, da se odzovem ponovnim vabilom predsedništva mednarodne kmečke zveze v Moskvi in zunanjega ministra sovjetske Rusije Čičerina. Kakor so se glasila vabila, so moj prihod zato željno pričakovali, ker so hoteli konečno vendar zvedeti, kakšni so v resnici hrvatski in jugoslovanski odnosi, in ker so mi želeli pokazati, kakšna je moskovska mednarodna zveza, v katero naj bi stopila tudi Hrvatska republikanska seljačka stranka.

Iz Dunaja sem odšel 29. maja. V Moskvo sem prispel 2. junija in sem ostal tam do 1. avgusta 1923. Ves čas mojega bivanja v Moskvi nisem prišel ne zasebno in ne javno v nobenim komunističnim zastopnikom v stike in nisem obiskal nobene komunistične organizacije, čeprav jih je zlasti v Moskvi in njeni okolici vse polno. Vse moje občevanje se je omejilo izključno na zunanje ministrstvo in na predsedništvo Mednarodne kmečke zveze. Zunanje ministrstvo je odredilo, da me je vsak dan posetil in spremljal kamorkoli sem hotel predstojnik oddelka za balkanske države Sandomirski. V teh dveh mesecih sem imel tri razgovore z zunanjim ministrom Čičerinom, deset razgovorov z ostalimi člani zunanje političnega zbora, med temi z Rakovskim, in sem bil povabljen na skupna obeda, katera je priredil Čičerin ob mojem prihodu in ob slovesu.

Na povratku iz Moskve se nisem nič ustavil na Dunaju, temveč sem potoval naravnost na Hrvatsko. V Zagreb sem prispel, kakor sem že rekel, dne 12. avgusta 1924. Kaj se je pozneje z menoj godilo, je še vsem v živem spominu, zato končam.

Pozdravi izza morja.

Izseljenci iz Kanalskega pošiljajo pozdrave iz Argentinije staršem, ženam, bratom, sestram, fantom, dekletom in vsem primorskim Slovincem. — Zelinšek Andrej, Zopotok; Velušček Jožef, Velišek Ivan; Velišek Alojzij, Velendol; Bernik Anton, Ukanje; Velišek Franc, Bajti; Šorli Ivan, Zarakovec; Bernik Jožef, Ukanje.

Oj ta vojaški boben!**Pozdravi iz Bolonje.**

Podpisani slovenski fantje, ki služimo pri 3. poljskem topniškem polku v Bolonji, pošiljamo najiskrenejše pozdrave svojim dragim staršem, bratom, sestram in vsem slovenskim fantom in dekletom, ki so nas tako hitro pozabila. — Vogrič Florijan, Otalež; Marcola Alojzij, Školč Jožef, Bric Anton iz Breginja; Rutar Andrej, Kavčič Franc, Ljubbinj; Dolgan Ivan, Stara sušica; Elsboger Rudolf, Žabnice; Erat Ludvik, Ukve na Koroškem; Fikfak Feliks, Nozna; Colja Jožef, Cerovo; Gorjup Josip, Lokovec; Geč Emil, Vreme; Šušl Ivan, Košana (Dolenja); Zavrtnik Andrej, Solkan; Tripar Josip, Raketovec; Stres Alojzij, Kobarid; Plesničar Zorislav, Sedovec; Klobučar Anton, Dolje; Smotlar Alojzij, Mačkovlje; Šelovin Albin, Razdrto; Vižintin Alojzij, Štandrež; Sivec Alojzij, Svino pri Kobaridu; Pavšin Peter, Robe dišče; Čebokli, Stanovišče.

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. Jelerčič Kristina, Polje št. 5 — Vrabče: Vaša pokojninska prošnja je v pregledu; manjkajo pa še vedno dokumenti, ki jih je komisija že večkrat zahtevala od županstva. Podrezajte pri županstvu, da

odpošlje čimprej zahtevane dokumente na naslednji naslov: Al Ministero delle Finanze, Direzione generale Pensioni di guerra — Palazzo Braschi — Ufficio Terre Redente.

2. Čufer Josip, Šentviška gora — Stopnik št. 10: S kr. odlokom od 22. 12. 1926. št. 54228 Vam je bila priznana pokojnina lir 729 na leto od 1. 9. 1925. Zakladno nadzorništvo v Vidmu je tudi že dobilo nalog, da Vam izplača pokojnino.

3. Fabčić Ivana, Slap pri Vipavi št. 11: Upati je, da bo Vaša prošnja v kratkem rešena; o uspehu dobite sami obvestilo.

4. Fabjan Karolina, Rihemberg Brje št. 112: Vam je bila priznana pokojnina lir 729 na leto od 1. 8. 1926. dalje z min. odlokom št. 58670 z dne 24. 4. 1926. Zakladno nadzorništvo v Vidmu je tudi že dobilo nalog, da Vam izplača pokojnino.

5. Kenda M., Selo-Volče št. 16: Vam je bila priznana pokojnina lir 729 na leto z min. odlokom od 11. marca 1927. št. 57287; pokojnina Vam je bila priznana od 1. 7. 1923. dalje. Zakladno nadzorništvo v Vidmu je dobilo tudi že nalog, da Vam izplača pokojnino.

6. P. G., Gorica P. D. 9: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

7. Vrtovec Fr., Velike Žablje št. 18: Zglasite se ob priliki v tajništvu, ko imate tudi drugo opravilo v Gorici.

8. Puc M., Podkraj št. 4: Ko imate drugo opravilo v Gorici, zglasite se radi Vaše pokojninske prošnje tudi v tajništvu.

9. Spacapan I., Renče št. 350: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

10. Jeričjo Anton, Podsobotin št. 356: Ob priliki zglasite se v tajništvu.

11. A. M., Prosek: Zglasite se čimprej v tajništvu v zadevi pokojninske sirote T. J.

12. Klemše I., Dol. Branica št. 18: Zakladno nadzorništvo v Vidmu je dobilo dne 24. maja 1927. nalog, da izplača pokojnino tudi za Klemšeta Vladimirja. *Tajništvo.*

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: Neimenovani dobrotnik 100 L; preplačila za Gospoda Luko 18 L. — Srčna hvala.

Za »Alojzijevišče«: P. n. g. Alojzij Simsič 15 L. — Srčna hvala!

ZAHVALA.

Podpisani izreka iskreno zahvalo zavarovalnici za govejo živino »Euganea« s sedežem v Padovi in njeemu zastopniku gosp. Alojziju Monticone za točno izplačilo nezdravljivega vola in lani ponesrečene krave.

Dol. Cerovo, 13. VII. 1927.

Ivan Klanjšček, posestnik.

Na prodaj je obširna hiša z dvoriščem v via S. Andrea št. 20 v Gorici. Pojasnila daje lastnik Anton Blažič, Riva Castello št. 12.

VABILO

k

REDNEMU OBČNEMU ZBORU Kmetijskega društva v Šempetru pri Gorici, r. z. z. o. z., ki se bo vršil dne 5. avgusta 1927 ob 7. uri zvečer s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrjenje rač. zaklj. za l. 1926.
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti.

Načelstvo.

Popolne sobne oprave za gostilne prodam. Obrnite se v ulico Seminario št. 5/L., Gorica.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da sem odprl svojo lastno delavnico. Najtopleje se priporočim!

SUPAN KAROL, urar v Tolminu.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Lloyd Sabauda.

Prihodnje voznje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 19. 7. 1927.

»Conte Rosso« 5. 8. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Principessa Maria« 10. 8. 1927.

»Conte Verde« 25. 8. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Regina d'Italia« 11. 8. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Confavalle št. 4

POZORI!

Velika zaloga mrtvaških potrebščin 20% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrtv. predmeti, Dornberg št. 3.

Zdravnik
za zobe in usta
Dr. LOJZ KRAIGHER
sprejema
v GORICI
Piazza della Vittoria št. 20

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

PODRUŽNICA**Ljubljanske kreditne banke v Gorici**

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Din. 50.000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10.000.000

Podružnice in agencije: Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Prevalje, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst. Sezonska ekspozitura: Rogaska Slatina.

Vloge na knjižice po 4 1/2 %.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.